

WYROK

Warszawa, dnia 19 lutego 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Maksym Smorczewski
Protokolant: A.K.

po rozpoznaniu na rozprawie odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej:

- w dniu 18 grudnia 2025 r. przez wykonawcę Strabag spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszkowie
- w dniu 19 grudnia 2025 r. przez wykonawcę Fast Group spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie

w postępowaniu prowadzonym przez Polską Agencję Żeglugi Powietrznej przy udziale:

- uczestnika po stronie odwołującego w postępowaniu o sygn. akt KIO 5691/25 – Budimex spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie
- uczestnika po stronie odwołującego w postępowaniu o sygn. akt KIO 5722/25 – wykonawcy NDI spółka akcyjna z siedzibą w Sopocie
- uczestnika po stronie odwołującego w postępowaniu o sygn. akt KIO 5722/25 – wykonawcy Doraco spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gdańsku

orzeka:

1. umarza postępowanie odwoławcze o sygn. akt KIO 5691/25 w zakresie zarzutu naruszenia art. 101 ust. 1-6, art. 112 ust. 1 i ust. 2 pkt 4, art. 116 ust. 1 w związku z art. 16 pkt. 1 i 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych,
 2. oddala w pozostałym zakresie odwołanie w postępowaniu o sygn. akt KIO 5691/25,
 3. kosztami postępowania o sygn. akt KIO 5691/25 obciąża wykonawcę Strabag spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszkowie i:
 - 3.1. zalicza do kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) uiszczoną przez wykonawcę Strabag spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszkowie tytułem wpisu od odwołania, kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) poniesioną przez wykonawcę Strabag spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszkowie tytułem innych uzasadnionych wydatków oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) poniesioną przez zamawiającego Polską Agencję Żeglugi Powietrznej tytułem innych uzasadnionych wydatków,
 - 3.2. zasądza od Strabag spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszkowie na rzecz Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione tytułem innych uzasadnionych wydatków,
 4. umarza postępowanie odwoławcze o sygn. akt KIO 5722/25,
 5. nakazuje zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz Fast Group spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie kwoty 20 000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) uiszczony tytułem wpisu od odwołania,
 6. uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego o sygn. akt KIO 5722/25 znosi wzajemnie między Fast Group spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie i Polską Agencją Żeglugi Powietrznej.
- Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

UZASADNIENIE

18 grudnia 2025 r. wykonawca Strabag spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszkowie (dalej jako „Odwołujący”) wniósł odwołanie (dalej jako „Odwołanie”) wobec treści dokumentów zamówienia w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na roboty budowlane o tytule „przetarg nieograniczony” (i opisie „Przedmiotem zamówienia jest wykonanie dokumentacji projektowej i wybudowanie nowego Centrum Zarządzania Ruchem Lotniczym wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zgodnie z uzyskaną decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska publicznego w Warszawie przy ul. Wieżowej 8.”) (dalej jako „Postępowanie”), prowadzonym przez zamawiającego Polską Agencję Żeglugi Powietrznej (dalej jako „Zamawiający”).

Odwołujący zarzucił naruszenie:

- „1.art. 101 ust 1-6 Ustawy PZP, art. 112 ust. 1 i ust 2 pkt 4) ustawy PZP, art. 116 ust. 1 ustawy PZP w zw. z art. 16 pkt. 1 i 3 ustawy PZP poprzez określenie warunków udziału w Postępowaniu w zakresie zdolności technicznych i kwalifikacji zawodowych w sposób nieodpowiedni i nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz zawężający grono potencjalnych wykonawców, a przez to naruszający zasadę zapewnienia zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców poprzez:
- a.określenie w rozdz. VI ust 1 pkt 1 ppkt. 1.4.2 SWZ, że wykonawca ma się wykazać aż 2 zamówieniami, z czego każde polegające na wybudowaniu, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa budowlanego oraz zasadami wiedzy technicznej budynku biurowego lub użyteczności publicznej lub o funkcjonalności techniczno-biurowej, każdy o powierzchni netto min. 8.000m² lub kubaturze min. 40.000m³, gdzie wyposażenie techniczne każdego budynku obejmowało łącznie a tam wyspecyfikowane elementy podczas gdy wskazane wyposażenie techniczne eliminuje większość budynków biurowych lub użyteczności publicznej są wymaganiami nadmiernymi, nieproporcjonalnymi i zawężającymi warunek a wystarczającym byłoby wykazanie się jednym takim zamówieniem;
 - b.określenia w rozdz. IV ust 1 pkt. 1.4 pkt 1.4.3 SWZ wymogów co do doświadczenia projektantów branżowych tj. 1.4.3.2 w branży konstrukcyjno-budowlanej, 1.4.3.3. w branży elektrycznej i elektroenergetycznej, 1.4.3.4 w branży sanitarnej oraz 1.4.3.5 projektant w branży telekomunikacyjnej wykazania się doświadczeniem w przy opracowaniu co najmniej 3 (trzech) dokumentacji projektowych budynku o powierzchni netto min. 8.000m² lub kubaturze min. 40.000m³ z wyspecyfikowanymi tam elementami wyposażenia technicznego oraz dodatkowo co najmniej 1 (jedna) dotyczyła budynku typu DATA center lub z wyposażeniem jak dla centrum przetwarzania danych podczas gdy wykazanie sumarycznie aż 4 takich projektów jest nadmiernym i nieproporcjonalnym, w tym postępowaniu warunkiem udziału w Postępowaniu, ograniczającym także konkurencję;
 - c.określenia w rozdz. IV ust 1 pkt. 1.4 pkt 1.4.3 SWZ wymogów co do: projektantów branżowych tj. 1.4.3.3. w branży elektrycznej i elektroenergetycznej oraz 1.4.3.5 projektant w branży telekomunikacyjnej wykazania się doświadczeniem w zaprojektowaniu budynku typu DATA center w ramach którego wykonana topologia połączeń spełniała wymagania minimum 3 klasy dostępności normy PN-EN 50600 podczas gdy stosowanie tej normy, nie jest bezwzględnie obowiązujące a istnieją równoważne standardy zaprojektowania i wykonania tego typu obiektów, przez co zawężenie brzmienia warunków, wyłącznie do spełniania tej normy oraz brak powołania się na standardy równoważne, jest nadmiernym i nieproporcjonalnym, w tym postępowaniu warunkiem udziału w Postępowaniu, ograniczającym także konkurencję.
 - d.określenia w rozdz. IV ust 1 pkt. 1.4 pkt 1.4.3 SWZ wymogów co do: kierowników robót branży1.4.3.9. w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych oraz 1.4.3.11. w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych wykazania się doświadczeniem w wykonaniu budowy budynku typu DATA center w ramach którego wykonana topologia połączeń spełniała wymagania minimum 3 klasy dostępności normy PN-EN 50600 podczas gdy stosowanie tej normy, nie jest bezwzględnie obowiązujące a istnieją równoważne standardy wykonania tego typu obiektów, przez co zawężenie brzmienia warunków, wyłącznie do spełniania tej normy oraz brak powołania się na standardy równoważne, jest nadmiernym i nieproporcjonalnym, w tym postępowaniu warunkiem udziału w Postępowaniu, ograniczającym także konkurencję.
 - e.określenie w rozdz. IV ust 1.4 pkt 1.4.3 w UWAGA 2 SWZ definicji, że przez "budynek typu DATA center lub z wyposażeniem jak dla centrum przetwarzania danych" Zamawiający rozumie budynek wyposażony w co najmniej 100 (sto) szaf RACK o sumarycznej mocy co najmniej 500 (pięćset) kW" podczas gdy dostawa i wyposażenie nie jest elementem decydującym o nabyciu odpowiedniego doświadczenia dla prawidłowego i jakościowego wykonania przedmiotowego zamówienia a warunek konkretnego wyposażenia w gotowe urządzenia określonej ilości jest nadmierne, nieproporcjonalne oraz ograniczające konkurencję;
- 2.art. 436 pkt 1) ustawy PZP w związku z art. 433 pkt. 3) ustawy PZP, art. 3531 KC, art. 58 KC i art. 387 § 1 KC, art. 20 Prawa Budowlanego, art. 72, 82 i 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku, w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy PZP oraz art. 16 ustawy PZP poprzez: wskazanie w treści projektowanych postanowień umowy terminów realizacji zamówienia, które są nierealne i niemożliwe do dochowania z punktu widzenia prawidłowego i zgodnego ze sztuką budowlaną wykonania wszystkich prac, w tym szczególności projektu architektoniczno-budowlanego i projektu zagospodarowania terenu wraz z niezbędnymi uzgodnieniami w terminie wskazanym w pkt 2.1.2 projektu umowy, który według jej założeń (100 dni od dnia przekazania koncepcji) przypadnie na okres przed wydaniem i przekazaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która to decyzja jest niezbędna do wykonania prac projektowych a zgodnie z § 2 ust 13 umowy Zamawiający zastrzega jej przekazanie do dnia 31 grudnia 2026 roku. Tym samym umowa przewiduje nierealne i niemożliwe do dotrzymania terminy a ryzyko związane z brakiem otrzymania od Zamawiającego decyzji środowiskowej w niezbędnym terminie zastało

przerzucone na wykonawcę.

3.art. 99 ust. 1 i 4 Ustawy PZP, art. 433 pkt 3) Ustawy PZP w zw. z art. 16 pkt 1) – 3) Ustawy PZP oraz art. 5 KC, art. 3531 KC, art. 58 KC i art. 387 § 1 KC, art. 395 § 1 KC, art. 647 KC i art. 649 KC w zw. z art. 8 ust. 1 Ustawy PZP w zakresie w jaki Zamawiający nadużywa swojej pozycji dominującej i kształtuje postanowienia przyszłej umowy w sposób istotnie naruszający równowagę stron stosunku prawnego w zakresie, w jakim przerzuca na wykonawcę pełną odpowiedzialność finansową za realizację umowy w czasie nieokreślonym a związanym z niedostarczeniem decyzji środowiskowej do dnia 31 grudnia 2026 roku podczas gdy pozyskanie takiej decyzji leży po stronie Zamawiającego i warunkuje rozpoczęcie wykonania prac projektowych. Wydanie takiej decyzji zwłaszcza w wariantcie z potrzebą przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określenia zakresu raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest niemożliwe w czasie do dnia 31 grudnia 2026 roku a według szacunków Odwołującego przypadnie dopiero na listopad 2027 roku lub termin późniejszy podczas gdy umowa nie przewiduje limitu czasu pozyskiwania takiej decyzji oraz przerzuca niemożliwe do oszacowania ryzyko finansowe na wykonawcę.”.

Odwołujący1 wniósł o „nakazanie Zamawiającemu dokonania czynności zmiany odpowiednio treści ogłoszenia, SWZ oraz wzoru umowy w zakresie w jakim referują do postawionych zarzutów”, wskazując przy tym „w celu jednoznacznego wskazania kierunku zmiany projektowanych postanowień dokumentacji przetargowej, mając na uwadze, że gospodarzem postępowania jest Zamawiający” „kierunek i rodzaj zmian adekwatnych do wyżej wskazanych zarzutów i żądań”.

Postępowaniu odwoławczemu toczącemu się w wyniku wniesienia Odwołania1 nadano sygn. akt KIO 5691/25.

Zamawiający wniósł o:

„1.umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp w zakresie zarzutów podniesionych w pkt 1.1., ppkt a, b, c, d, e odwołania;

2.oddalenie odwołania w zakresie pozostałych zarzutów, tj. w zakresie zarzutu pkt 1.2. i 1.3 odwołania”.

Do postępowania odwoławczego toczącego się w wyniku wniesienia Odwołania1 po stronie Odwołującego przystąpił wykonawca Budimex spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie (dalej jako „Przystępujący”), który wniósł o uwzględnienie Odwołania1.

19 grudnia 2025 r. wykonawca Fast Group spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej jako „Odwołujący2”) wniósł odwołanie (dalej jako „Odwołanie2”) wobec treści dokumentów zamówienia w Postępowaniu.

Odwołujący2 zarzucił naruszenie „art. 99 ust. 1, 2, 4 - 6 ustawy Pzp w zw. z naruszeniem art. 16 pkt 1), 2) i 3) ustawy Pzp w zw. z art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy Pzp poprzez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób wskazujący na rozwiązanie określonego producenta, nieproporcjonalny, nieuzasadniony obiektywnymi potrzebami Zamawiającego, w sposób uniemożliwiający uczciwą konkurencję i naruszający zasadę równego traktowania wykonawców oraz niejednoznaczny i niewyczerpujący, a także naruszenie wskazanych przepisów poprzez opisanie cech przedmiotu zamówienia w sposób nieproporcjonalny do wartości i celów jakie zamierza osiągnąć Zamawiający realizując zamówienie oraz w sposób niezapewniający uzyskania najlepszej jakości dostaw i najlepszych efektów zamówienia, podczas gdy obowiązkiem Zamawiającego jest sporządzenie takiego opisu przedmiotu zamówienia, który będzie stanowił wyraz prawdziwych i uzasadnionych potrzeb Zamawiającego, jednocześnie zgodnych z przepisami ustawy Pzp, w sytuacji gdy kwestionowane parametry nie mają żadnego znaczenia dla spełnienia uzasadnionych potrzeb Zamawiającego, nie mają też wpływu na prawidłowość i działanie dostarczanego rozwiązania, a jedynie ograniczają konkurencję do rozwiązania określonego producenta, co wskazuje na nieadekwatność i nadmiarowość wymagania, które tym samym nie odzwierciedla rzeczywistej, uzasadnionej potrzeby lecz preferencje Zamawiającego, który w ten sposób stara się faworyzować wybrane przez siebie rozwiązanie, a także skutkuje nieuzasadnionym ograniczeniem. uczciwej konkurencji i w konsekwencji niegospodarnym wydatkowaniem środków publicznych.”.

Odwołujący2 wniósł o „nakazanie Zamawiającemu, aby: a) zmienił treść SWZ w zakresie opisu przedmiotu zamówienia - w sposób wskazany w uzasadnieniu odwołania”.

Postępowaniu odwoławczemu toczącemu się w wyniku wniesienia Odwołania2 nadano sygn. akt KIO 5722/25.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie Odwołania2 w części określonej w załączniku do odpowiedzi na odwołanie oraz „umorzenie postępowania w pozostałej części na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp”.

Do postępowania odwoławczego toczącego się w wyniku wniesienia Odwołania2 po stronie Odwołującego2 przystąpili wykonawca NDI spółka akcyjna z siedzibą w Sopocie oraz wykonawca Doraco spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gdańsku.

W zakresie mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy Izba ustaliła, co następuje:

Zamawiający prowadzi Postępowanie z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych w trybie przetargu nieograniczonego. Wartość zamówienia przekracza progi unijne, o których

mowa w art. 3 ust. 1 Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 9 grudnia 2025 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 815177-2025.

W § 2 ust. 2 istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do specyfikacji warunków zamówienia w Postępowaniu (dalej jako „SWZ”) określono „W ramach Terminu realizacji Umowy Wykonawca zobowiązuje się do: 2.1. sporządzenia Dokumentacji Projektowej, której zakres został szczegółowo opisany w PFU, i jej uzgodnienia z Zamawiającym w terminach, o których mowa poniżej (dalej: „Termin uzgodnienia Dokumentacji Projektowej”), w tym w szczególności: (...) 2.1.2. projektu architektoniczno-budowlanego i projektu zagospodarowania terenu wraz z niezbędnymi uzgodnieniami (w tym inwentaryzacji istniejącej infrastruktury naziemnej i podziemnej) do 100 dni roboczych licząc od dnia podpisania przez Strony Protokołu Odbioru Dokumentacji w zakresie koncepcji programowo-przestrzennej; (...)”

W § 2 ust. 13 istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do SWZ Zamawiający określił, że „Termin realizacji etapu prac projektowych zakłada, że w terminie nie później niż do 31 grudnia 2026 r., Zamawiający sporządzi kartę informacyjną przedsięwzięcia i na tej podstawie pozyska dla Obiektu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.”

W § 15 ust. 1 istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do SWZ, określono „Zamawiający przewiduje możliwość dokonania zmian postanowień Umowy, w celu prawidłowej realizacji Umowy i osiągnięcia założonego celu zgodnie poniższymi zasadami: 1.1. Zmiana terminów realizacji Umowy, o którym mowa w § 2 ust. 1 i 2 Umowy: (...) 1.1.4. Zmiany będące następstwem działania lub zaniechania organów administracji publicznej i innych podmiotów o kompetencjach zbliżonych do organów administracji, w tym jednostek certyfikujących, w szczególności: (...) g) wydania przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w terminie późniejszym niż do 31 grudnia 2026 roku; h) wydania przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska postanowienia nakładającego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia (Obiektu). (...) W przypadkach wymienionych w pkt 1.1.4 (g) oraz (h), Strony dopuszczają możliwość wydłużenia terminu realizacji Dokumentacji Projektowej i w konsekwencji również terminu realizacji Umowy, o tyle dni o ile wydanie przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekroczyło 31 grudnia 2026 r. W takich przypadkach należne Wykonawcy wynagrodzenie nie ulegnie zmianie. (...)”

W rozdziale XIX pkt 1 SWZ Zamawiający określił, że „Ofertę należy złożyć za pośrednictwem Platformy w terminie do dnia 21 stycznia 2026 r. do godz. 12:00”. 19 stycznia 2026 r. postanowienie to zostało zmienione, otrzymując brzmienie „Ofertę należy złożyć za pośrednictwem Platformy w terminie do dnia 11 lutego 2026 r. do godz. 12:00”.

Ustalając stan faktyczny Izba oparła się na dokumentach znajdujących się w dokumentacji Postępowania.

Mając na względzie, że zgodnie z art. 531 Pzp „przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie”, Izba pominęła załączony do Odwołania1 dokument znajdujący się w pliku o nazwie „03_raport_NIK”, załączone do odpowiedzi na odwołanie dokumenty oznaczone jako „potwierdzenie złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do RDOŚ”, „decyzja nr 259/II/2014, złożone przez Odwołującego1 na posiedzeniu kopie dwóch pism z 1.09.2025 r., wydruk korespondencji mejlowej i wydruk wyciągu umowy z 20 listopada 2024 r. oraz złożony przez Zamawiającego na posiedzeniu odpis opinii z 29 stycznia 2026 r. W świetle przedstawionych poniżej rozważań fakty, które miałyby być stwierdzone tymi dowodami, nie miały znaczenia dla oceny zasadności zarzutów dotyczących postanowień dokumentów zamówienia, a tym samym rozstrzygnięcia sprawy.

Załączone do Odwołania1 dokumenty znajdujące się w plikach o nazwach „DIAGRAMY_CZASOWE „diagramy_pdf” i „07_schematy_decyzja_środowiskowa_NIK_bez_zmian”, oraz złożone przez Odwołującego1 na posiedzeniu wydruki „Wyciążenie szacowanych kosztów pośrednich na etapie projektowania” i „Organigram części projektowej Pansa”, które nie były podpisane, nie mogły zostać uznane nawet za dokumenty prywatne, który - jak określono w art. 245 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego - stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Tym samym Izba potraktowała go dokumenty zawierające przedstawienie stanowiska Odwołującego1 (w tym w postaci graficznej).

Izba zważyła, co następuje:

W świetle art. 505 ust. 1 Pzp, zgodnie z którym „środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu oraz innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy”, Odwołującemu1 i Odwołującemu2 przysługiwało prawo do wniesienia odwołania.

W zakresie postępowania odwoławczego o sygn. akt KIO 5691/25

22 grudnia 2025 r. zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego o sygn. akt KIO 5691/25 po stronie Zamawiającego wniósł wykonawca Graph'it spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie. Zgłoszenie to zostało wniesione przy użyciu środka komunikacji elektronicznej - na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, nie zostało zaś

przekazane na elektroniczną skrzynkę podawczą Urzędu Zamówień Publicznych.

Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie postępowania przy rozpoznawaniu odwołań przez Krajową Izbę Odwoławczą, „pisma w postępowaniu odwoławczym w postaci elektronicznej wnoszone przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zgodnie z art. 508 ust. 2 ustawy, przekazuje się na elektroniczną skrzynkę podawczą Urzędu lub na wskazany adres poczty elektronicznej, przy użyciu których obsługiwana jest korespondencja Izby, przy czym odwołanie i zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego przekazuje się na elektroniczną skrzynkę podawczą Urzędu”.

W sytuacji, gdy pismo zawierające zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego przez Graph'it spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie nie zostało przekazane w sposób zgodny z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia, nie można było uznać, że wykonawca ten prawidłowo i skutecznie zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego. W konsekwencji należało stwierdzić, że w terminie określonym w art. 525 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (dalej jako „Pzp”) wykonawca ten nie zgłosił przystąpienia do postępowania odwoławczego o sygn. akt KIO 5691/25 po stronie Zamawiającego.

28 stycznia 2026 r. Zamawiający wniósł odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o „umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp w zakresie zarzutów podniesionych w pkt 1.1., ppkt a, b, c, d, e odwołania;”, wskazując, że „dokonał zmiany treści SWZ i opublikował ją 22.01.2026 r., (Dowód nr 1) Biorąc pod uwagę powyższą zmianę Zamawiający stoi na stanowisku, że konieczne jest umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp względem zarzutów postawionych w odwołaniu w pkt 1.1., ppkt. a, b, c, d, e, z uwagi na to, że dalsze postępowanie w celu ich rozpoznania stało się zbędne. Zamawiający wyjaśnia, że dokonał szeroko zakrojonej i głębokiej zmiany postanowień SWZ, które zostały objęte przedmiotem zaskarżenia przez Odwołującego, a tym samym w obecnym kształcie postanowienia te już nie funkcjonują na gruncie SWZ, co oznacza, że dalsze prowadzenie postępowania odwoławczego względem nieistniejącej treści SWZ należy uznać za zbędne.”. Do odpowiedzi na odwołanie Zamawiający załączył pismo zatytułowane „ZMIANA TREŚCI SPECYFIKACJI WARUNKÓW ZAMÓWIENIA”, którym dokonano zmiany treści postanowień rozdziału VI pkt 1.4 ppkt ppkt 1.4.3.1, 1.4.3.2, 1.4.3.3, 1.4.3.4, 1.4.3.5, 1.4.3.9, 1.4.3.10 i 1.4.3.11 specyfikacji warunków zamówienia w Postępowaniu.

3 lutego 2026 r. w trakcie posiedzenia Odwołujący¹ oświadczył, że „przychyla się do wniosku zamawiającego o umorzeniu postępowania w zakresie zarzutu pkt 1 ppkt a-e odwołania, podtrzymuje w zakresie zarzutów pkt 2 i pkt 3.”.

Zgodnie z art. 568 pkt 2 Pzp „Izba umarza postępowania odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne”.

Mając na uwadze ww. oświadczenie Odwołującego, z którego wynika, że Odwołujący nie wyraża woli dalszego prowadzenia sporu w zakresie zarzutu naruszenia art. 101 ust. 1-6, art. 112 ust. 1 i ust 2 pkt 4, art. 116 ust. 1 w związku z art. 16 pkt. 1 i 3 Pzp, a także treść ww. pisma zatytułowanego „ZMIANA TREŚCI SPECYFIKACJI WARUNKÓW ZAMÓWIENIA”, za zbędne należało uznać dalsze prowadzenie postępowania odwoławczego, w ramach którego miałyby być oceniana zgodność z przepisami Pzp postanowień rozdziału VI pkt 1.4 ppkt ppkt 1.4.3.1, 1.4.3.2, 1.4.3.3, 1.4.3.4, 1.4.3.5, 1.4.3.9, 1.4.3.10 i 1.4.3.11 specyfikacji warunków zamówienia w brzmieniu sprzed zmiany dokonanej tym pismem.

Wobec stwierdzenia, że postępowania odwoławcze stało się zbędne, Izba w punkcie 1. wyroku na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp umorzyła to postępowanie w zakresie zarzutu naruszenia art. 101 ust. 1-6, art. 112 ust. 1 i ust 2 pkt 4, art. 116 ust. 1 w związku z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp.

Zarzut naruszenia art. 436 pkt 1 w związku z art. 433 pkt 3 Pzp, art. 353¹, art. 58 i art. 387 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (dalej jako „kc”), art. 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, art. 72, 82 i 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 8 ust. 1 oraz art. 16 Pzp nie był uzasadniony.

Zgodnie z art. 436 pkt 1 Pzp „umowa zawiera postanowienia określające w szczególności planowany termin zakończenia usługi, dostawy lub robót budowlanych, oraz, w razie potrzeby, planowane terminy wykonania poszczególnych części usługi, dostawy lub roboty budowlanej, określone w dniach, tygodniach, miesiącach lub latach, chyba że wskazanie daty wykonania umowy jest uzasadnione obiektywną przyczyną”. Art. 433 pkt 3 Pzp stanowi, że „projektowane postanowienia umowy nie mogą przewidywać odpowiedzialności wykonawcy za okoliczności, za które wyłączną odpowiedzialność ponosi zamawiający”. W art. 353¹ kc określono, iż „strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego”. Art. 58 kc stanowi „§ 1. Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. § 2. Nieważna jest

czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. § 3. Jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana.". Zgodnie z art. 387 § 1 kc „umowa o świadczenie niemożliwe jest nieważna”. Art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane stanowi, że „do podstawowych obowiązków projektanta należy opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z wymaganiami ustawy, ustaleniami określonymi w decyzjach administracyjnych dotyczących zamierzenia budowlanego, obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej”. W art. 72 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko określono, iż „wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego”. Stosownie do art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c ww. ustawy „w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ określa wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26, 27 i 29”. Zgodnie z art. 86 ww. ustawy „decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a”. Art. 8 ust. 1 Pzp stanowi, że „do czynności podejmowanych przez zamawiającego, wykonawców oraz uczestników konkursu w postępowaniu o udzielenie zamówienia i konkursie oraz do umów w sprawach zamówień publicznych stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2024 r. poz. 1061), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej”. W art. 16 Pzp określono, iż „zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób: 1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców; 2) przejrzysty; 3) proporcjonalny”.

Konieczne jest wskazanie, że zgodnie z art. 554 ust. 1 pkt Pzp „Izba uwzględni odwołanie w całości lub w części, jeżeli stwierdzi: 1) naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, konkursu lub systemu kwalifikowania wykonawców; 2) niezgodność projektowanego postanowienia umowy z wymaganiami wynikającymi z przepisów ustawy”. W art. 555 Pzp określono zaś, że „Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu”, a „zarzut tworzą okoliczności faktyczne i prawne wskazujące na naruszenie przepisów ustawy w związku z dokonaną czynnością lub zaniechaniem czynności, do której zamawiający był zobowiązany na podstawie ustawy” (tak w uzasadnieniu wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 1 lutego 2022 r. wydanego w postępowaniu o sygn. KIO 124/22).

W konsekwencji Izba ocenia zasadność zarzutów zawartych w odwołaniu jedynie w granicach przedstawionych w nim okoliczności faktycznych i prawnych wskazujących na naruszenie przepisów Pzp – w zakresie przedmiotowego zarzutu są to art. 436 pkt 1 w związku z art. 433 pkt 3 i art. 16 Pzp, a także wobec treści art. 8 ust. 1 Pzp - art. 353¹, oraz art. 58 i art. 387 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (dalej jako „kc”).

W przypadku odwołania wobec projektowanego postanowienia umowy uwzględnienie odwołania wymaga przy tym stwierdzenia niezgodności tego postanowienia z wymaganiami wynikającymi z ww. przepisów.

Niezgodność z wymaganiami wynikającymi z przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane czy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie może zaś skutkować uwzględnieniem odwołania.

Jak wynika z treści Odwołania¹, naruszenia ww. przepisów Odwołujący upatruje w określeniu w § 2 ust. 2 istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do SWZ, terminu, w którym wykonawca zobowiązany jest sporządzić projekt architektoniczno-budowlany i projekt zagospodarowania terenu wraz z niezbędnymi uzgodnieniami (w tym inwentaryzacji istniejącej infrastruktury naziemnej i podziemnej) w taki sposób, że termin ten przypada przed 31 grudnia 2026 r., w którym to terminie Zamawiający zakłada pozyskanie dla Obiektu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Brak jest podstaw do uznania, że § 2 ust. 2 istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do SWZ, narusza art. 436 pkt 1 Pzp. W postanowieniu tym termin, w którym wykonawca zobowiązany jest sporządzić projekt architektoniczno-budowlany i projekt zagospodarowania terenu wraz z niezbędnymi uzgodnieniami (w tym inwentaryzacji istniejącej infrastruktury naziemnej i podziemnej), został określony jako „100 dni roboczych licząc od dnia podpisania przez Strony Protokołu Odbioru Dokumentacji w zakresie koncepcji programowo-przestrzennej”, a zatem w dniach, co czyni zadość normie wynikającej z ww. przepisu.

Nie sposób także uznać, że § 2 ust. 2 istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do SWZ, w

zakresie w jakim w postanowieniu tym określony jest termin, w którym wykonawca zobowiązany jest sporządzić projekt architektoniczno-budowlany i projekt zagospodarowania terenu wraz z niezbędnymi uzgodnieniami (w tym inwentaryzacji istniejącej infrastruktury naziemnej i podziemnej), narusza art. 433 pkt 3 Pzp. W zakresie tym w postanowieniu tym w ogóle ma określenia odpowiedzialności wykonawcy, a w szczególności nie przewiduje ono odpowiedzialności wykonawcy za okoliczności, za które wyłączną odpowiedzialność ponosi zamawiający, czego zakazuje ww. przepis. Ponadto należy zauważyć, że „pozyskanie dla Obiektu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, a w szczególności w określonym terminie (31 grudnia 2026 r.) nie może być uznane za okoliczność, za którą wyłączną odpowiedzialność ponosi Zamawiający.

Nie ulega wątpliwości, że choć działania bądź zaniechania Zamawiającego mogą mieć wpływ na termin „pozyskania dla Obiektu” decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, to organem właściwym do wydania tej decyzji Zamawiający nie jest (zgodnie z art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko „organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest: 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska (...) 1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (...) 2) starosta (...) 3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych (...) 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta (...).” Zatem „pozyskanie dla Obiektu” decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w określonym terminie uzależnione jest także od działań organu właściwego do jej wydania.

Mając na uwadze treść Odwołania¹ należy stwierdzić, że przedstawiając w nim okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające zarzut naruszenia art. 436 pkt 1 w związku z art. 433 pkt 3 Pzp, art. 353¹, art. 58 i art. 387 § 1 kc, art. 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, art. 72, 82 i 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 8 ust. 1 oraz art. 16 Pzp Odwołujący¹ poczynił „założenie, iż do podpisania umowy dojdzie w dniu 28 lutego 2026 r.” i na podstawie tego założenia wskazał, że termin wykonania projektu architektoniczno-budowlanego i projektu zagospodarowania terenu wraz z niezbędnymi uzgodnieniami (w tym inwentaryzacji istniejącej infrastruktury naziemnej i podziemnej) przypadnie 2 listopada 2026 r.

Izba podziela stanowisko Zamawiającego, iż przedmiotowe założenie nie jest uzasadnione. Wymaga wskazania, że zarówno biorąc pod uwagę to, jaki termin składania ofert w Postępowaniu był wskazany w rozdziale XIV pkt 1 SWZ w dniu wniesienia Odwołania¹ (21 stycznia 2026 r.), jak i termin zmieniony w dniu 19 stycznia 2026 r. (11 lutego 2026 r.), a także iż Odwołanie¹ było rozpoznawane 3 lutego 2026 r., zważywszy na czas potrzebny na przeprowadzenie w Postępowaniu wszystkich czynności niezbędnych dla zawarcia po jego przeprowadzeniu umowy w sprawie zamówienia publicznego, w szczególności badania i oceny ofert, jak również możliwość wniesienia odwołania wobec czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, nierealne jest, aby zawarcie tej umowy nastąpiło 28 lutego 2026 r.

Uwzględniając ponadto, że w § 2 ust. 13 istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do SWZ, 31 grudnia 2026 r. wskazano jako zakładany najpóźniejszy termin „pozyskania dla Obiektu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach”, a nie najwcześniejszy termin „pozyskania” takiej decyzji, nie znajduje uzasadnienia twierdzenie Odwołującego¹, że „oznacza to, że Zamawiający oczekuje, aby Wykonawca sporządził projekt budowlany do 2 listopada 2026 r., podczas gdy: – DŚU będzie dostępna najwcześniej 31 grudnia 2026 r., – a więc 65 dni roboczych po terminie, w którym Zamawiający wymaga ukończenia projektu”.

Wobec powyższego nie sposób uznać, że termin wykonania projektu architektoniczno-budowlanego i projektu zagospodarowania terenu wraz z niezbędnymi uzgodnieniami (w tym inwentaryzacji istniejącej infrastruktury naziemnej i podziemnej) przypadnie 2 listopada 2026 r.- czyli przed 31 grudnia 2026 r., w którym to terminie Zamawiający zakłada pozyskanie dla Obiektu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W odniesieniu do twierdzenia Odwołującego¹, iż „aby wykonać wskazany w ust 2.1.2 umowy projekt architektoniczno-budowlany oraz projekt zagospodarowania terenu wykonawca musi uprzednio otrzymać ostateczną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w § 2 ust. 13 projektu umowy” należy zauważyć, że nie było sporne pomiędzy stronami postępowania odwoławczego o sygn. akt KIO 5691/25, iż sporządzenie ww. projektów (zakończenie ich sporządzania) wymaga wydania przez właściwy organ i otrzymania przez wykonawcę ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, to w świetle stanowiska przedstawionego na rozprawie przez Odwołującego¹ za bezsporne należy uznać również, iż rozpoczęcie sporządzania tych projektów może nastąpić przed wydaniem i „pozyskaniem” przez Zamawiającego takiej decyzji.

Jak wskazano powyżej, naruszenie wymagań wynikających z art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane oraz art. 72 ust. 1 pkt 14, art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie może skutkować uwzględnieniem odwołania; Izba nie kwestionuje przy tym zasadności przedstawionych w Odwołaniu¹ twierdzeń dotyczących norm wynikających z tych przepisów.

W Odwołaniu¹ nie określono przy tym jednoznacznie, jakie okoliczności faktyczne i prawne wskazują na

naruszenie przez Zamawiającego art. 353¹, art. 58 i art. 387 § 1 kc, a także art. 16 Pzp.

Przedstawione w Odwołaniu¹ w zakresie przedmiotowego zarzutu okoliczności faktyczne i prawne nie uzasadniają stwierdzenia naruszenia powołanych w nim przepisów.

Zarzut naruszenia art. 99 ust. 1 i 4, art. 433 pkt 3 w związku z art. 16 pkt 1 – 3 Pzp oraz art. 5, art. 353¹, art. 58 i art. 387 § 1, art. 395 § 1, art. 647 i art. 649 kc w związku z art. 8 ust. 1 Pzp nie był uzasadniony.

Zgodnie z art. 99 ust. 1 Pzp „przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty”. Art. 99 ust. 4 Pzp stanowi zaś, że „przedmiotu zamówienia nie można opisywać w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję, w szczególności przez wskazanie znaków towarowych, patentów lub pochodzenia, źródła lub szczególnego procesu, który charakteryzuje produkty lub usługi dostarczane przez konkretnego wykonawcę, jeżeli mogłoby to doprowadzić do uprzywilejowania lub wyeliminowania niektórych wykonawców lub produktów”. W art. 5 kc określono, iż „Nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współzycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.”. Stosownie do art. 395 § 1 kc „Można zastrzec, że jednej lub obu stronom przysługiwać będzie w ciągu oznaczonego terminu prawo odstąpienia od umowy. Prawo to wykonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie.”. Zgodnie z art. 647 kc „Przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.”. Art. 649 kc stanowi, że „w razie wątpliwości poczytuje się, iż wykonawca podjął się wszystkich robót objętych projektem stanowiącym część składową umowy”.

Z treści Odwołania¹ wynika, że zarzut naruszenia przepisów art. 99 ust. 1 i 4, art. 433 pkt 3 w związku z art. 16 pkt 1 – 3 Pzp oraz art. 5, art. 353¹, art. 58 i art. 387 § 1, art. 395 § 1, art. 647 i art. 649 kc w związku z art. 8 ust. 1 Pzp jest zarzutem naruszenia wymagań wynikających z tych przepisów przez § 15 ust. 1 pkt 1.1. istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do SWZ, w zakresie braku „możliwości zmiany wynagrodzenia dla Wykonawcy dla kosztów pozostających do poniesienia po dacie 31 grudnia 2026 roku” oraz „odstąpienia od umowy w przypadku niedostarczenia ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do dnia 30.11.2027 roku”.

Nie ulega wątpliwości, że art. 99 ust. 1 i 4 Pzp określają sposób opisu przedmiotu zamówienia oraz iż w § 15 ust. 1 pkt 1.1. istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do SWZ, uregulowano wyłącznie w jakich sytuacjach możliwe jest dokonanie zmiany „terminów realizacji Umowy, o którym mowa w § 2 ust. 1 i 2 Umowy”. Postanowienie to stanowi postanowienie, mające umożliwić dokonanie zmiany umowy w sprawie zamówienia publicznego, o którym mowa w art. 455 ust. 1 pkt 1 Pzp, zgodnie z którym „Dopuszczalna jest zmiana umowy bez przeprowadzenia nowego postępowania o udzielenie zamówienia niezależnie od wartości tej zmiany, o ile została przewidziana w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia, w postaci jasnych, precyzyjnych i jednoznacznych postanowień umownych, które mogą obejmować postanowienia dotyczące zasad wprowadzania zmian wysokości ceny, jeżeli spełniają one łącznie następujące warunki: a) określają rodzaj i zakres zmian, b) określają warunki wprowadzenia zmian, c) nie przewidują takich zmian, które modyfikowałyby ogólny charakter umowy”.

Należy wskazać, że także w zakresie, w jakim w postanowieniu tym miałyby być przewidziana możliwość „zmiany wynagrodzenia dla Wykonawcy dla kosztów pozostających do poniesienia po dacie 31 grudnia 2026 roku”, stanowiłoby ono postanowienie, o którym mowa w art. 455 ust. 1 pkt 1 Pzp. W konsekwencji nie sposób uznać, że postanowienie to stanowi opis przedmiotu zamówienia w tym zakresie.

Oczywiste jest przy tym, iż w zakresie, w jakim miałyby w nim być określona możliwość „odstąpienia od umowy w przypadku niedostarczenia ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do dnia 30.11.2027 roku”, czyli złożenia oświadczenia którego skutkiem jest ustanie stosunku prawnego, postanowienie to nie może stanowić opisu przedmiotu zamówienia.

Wobec powyższego § 15 ust. 1 pkt 1.1. istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do SWZ, nie może naruszać art. 99 ust. 1 i 4 Pzp.

Brak jest także podstaw do uznania, że postanowienie to narusza wymagania wynikające z art. 433 pkt 3 Pzp w związku z art. 16 pkt 1 – 3 Pzp. Nie określa ono odpowiedzialności wykonawcy, a w szczególności nie przewiduje ono odpowiedzialności wykonawcy za okoliczności, za które wyłączną odpowiedzialność ponosi zamawiający, czego zakazuje ww. przepis. Tak samo jak wskazano powyżej w zakresie „pozyskania dla Obiektu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” w określonym terminie (31 grudnia 2026 r.), nie sposób uznać, że „wydanie przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekroczyło 31 grudnia 2026 r.” jest okolicznością, za którą wyłączną odpowiedzialność ponosi Zamawiający.

W Odwołaniu¹ nie określono przy tym jednoznacznie, jakie okoliczności faktyczne i prawne wskazują na naruszenie przez Zamawiającego art. 5, art. 353¹, art. 58 i art. 387 § 1, art. 395 § 1, art. 647 i art. 649 kc w związku z art. 8 ust. 1 Pzp. Z żadnego z tych przepisów nie wynika wymaganie zawarcia w umowie w sprawie zamówienia publicznego postanowienia umożliwiającego - w przypadku, gdy „wydanie przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” nastąpi po 31 grudnia 2026 r.” - zmianę wysokości wynagrodzenia wykonawcy czy odstąpienie od umowy. W szczególności wymaga zauważenia, że art. 395 § 1 kc wskazuje na wyłącznie na możliwość zastrzeżenia prawa odstąpienia od umowy.

Nie ulega wątpliwości, że możliwe jest, iż „wydanie przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” nastąpi po 31 grudnia 2026 r.” oraz że w takiej sytuacji wykonawca, z którym po przeprowadzeniu Postępowania została zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego, będzie musiał ponieść koszty, których poniesienie nie byłoby konieczne, gdyby decyzja ta została wydana do 31 grudnia 2026 r. Mając świadomość ryzyka poniesienia tych kosztów, o czym świadczy także wniesienie Odwołania¹, wykonawca może je uwzględnić składając ofertę – w praktyce określając jej cenę. Brak w § 15 ust. 1 pkt 1.1. istotnych postanowień umowy, stanowiących załącznik nr 2 do SWZ, postanowień ograniczających to ryzyko nie stanowi jednak naruszenia ww. przepisów, zaś nie jest rolą Izby ocena tego, czy jest to rozsądne w aspekcie skutków w zakresie ceny oferty.

Przedstawione w Odwołaniu¹ okoliczności faktyczne i prawne nie uzasadniały zatem stwierdzenia naruszenia art. 99 ust. 1 i 4, art. 433 pkt 3 w związku z art. 16 pkt 1 – 3 Pzp oraz art. 5, art. 353¹, art. 58 i art. 387 § 1, art. 395 § 1, art. 647 i art. 649 kc w związku z art. 8 ust. 1 Pzp.

Wobec powyższego Odwołanie¹ należało oddalić w zakresie, w jakim Izba merytorycznie rozpoznawała przedstawione w nim zarzuty.

O kosztach postępowania odwoławczego o sygn. akt KIO 5691/25 orzeczono na podstawie art. 557 i art. 575 Pzp oraz § 2 ust. 2 pkt 2, § 5 pkt 1 i 2 oraz § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania.

Zgodnie z art. 557 Pzp „w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego”, stosownie zaś do art. 575 Pzp strony oraz uczestnik postępowania odwoławczego wnoszący sprzeciw ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. W § 2 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia określono, że wysokość wpisu wnoszonego w postępowaniu o udzielenie zamówienia na roboty budowlane o wartości przekraczającej progi unijne, o których mowa w art. 3 ust. 1 Pzp, wynosi 20.000 złotych. Stosownie do § 5 pkt 1 i 2 ww. rozporządzenia do kosztów postępowania odwoławczego zalicza się wpis oraz „uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego, (...) w wysokości określonej na podstawie rachunków lub spisu kosztów, złożonych do akt sprawy, obejmujące: (...) b) wynagrodzenie i wydatki jednego pełnomocnika, jednak nieprzekraczające łącznie kwoty 3600 złotych, (...) d) inne uzasadnione wydatki, w tym koszty przeprowadzenia innych dowodów w postępowaniu odwoławczym niż dowód z opinii biegłego, dopuszczonych przez Izbę na wniosek strony lub uczestnika postępowania odwoławczego”. Zgodnie z § 8 ust. 2 pkt 1 ww. rozporządzenia „W przypadku oddalenia odwołania przez Izbę w całości, koszty ponosi odwołujący. Izba zasądza koszty, o których mowa w § 5 pkt 2, od odwołującego na rzecz zamawiającego”.

Stosownie do § 5 pkt 1 ww. rozporządzenia, do kosztów postępowania odwoławczego zaliczono uiszczony przez Odwołującego¹ wpis w wysokości 20.000 złotych.

Odwołujący¹ na rozprawie był reprezentowany przez dwóch pełnomocników. Jak wynika ze złożonych do akt sprawy dokumentów „potwierdzenie transakcji”, koszty postępowania odwoławczego Odwołującego¹ obejmują wydatek na opłatę skarbową od złożenia dwóch pełnomocnictw w wysokości 34 złotych.

Mając na uwadze, że z treści § 5 pkt 2 lit. b ww. rozporządzenia wynika, że w aspekcie ponoszenia kosztów postępowania za uzasadnione uznawać należy reprezentowanie przez jednego pełnomocnika, Izba nie uznała wydatku na opłatę skarbową od złożenia pełnomocnictwa przez drugiego pełnomocnika za uzasadniony koszt Odwołującego¹. W konsekwencji zgodnie z § 5 pkt 2 lit. d ww. rozporządzenia do uzasadnionych kosztów postępowania odwoławczego Odwołującego¹ zaliczono zatem wydatek na opłatę skarbową od złożenia jednego pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

Zamawiający na rozprawie był reprezentowany przez dwunastu pełnomocników. Jak wynika ze złożonych do akt sprawy dokumentów „potwierdzenie wykonania operacji”, koszty postępowania odwoławczego Zamawiającego obejmują wydatek na opłatę skarbową od złożenia dwunastu pełnomocnictw w wysokości 204 złote.

Mając na uwadze, że z treści § 5 pkt 2 lit. b ww. rozporządzenia wynika, że w aspekcie ponoszenia kosztów postępowania za uzasadnione uznawać należy reprezentowanie przez jednego pełnomocnika, Izba nie uznała wydatku na opłatę skarbową od złożenia pełnomocnictwa przez więcej niż jednego pełnomocnika za uzasadniony koszt Zamawiającego. W konsekwencji zgodnie z § 5 pkt 2 lit. d ww. rozporządzenia do uzasadnionych kosztów postępowania

odwoławczego Zamawiającego zaliczono zatem wydatek na opłatę skarbową od złożenia jednego pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

Mając na względzie, że postępowanie odwoławcze o sygn. akt KIO 5691/25 zostało w części umorzone na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp, w ocenie Izby orzekając o kosztach postępowania odwoławczego należało pominąć zarzut, w zakresie którego postępowanie to zostało umorzone, i brać pod uwagę wyłącznie te zarzuty, w zakresie których Izba rozpoznała Odwołanie1 merytoryczne.

Zważywszy zaś, że w zakresie tych zarzutów odwołanie zostało oddalone, orzekając o kosztach postępowania odwoławczego o sygn. akt KIO 5691/25 zasadne było zastosowanie § 8 ust. 2 pkt 1 ww. rozporządzenia, określającego warunki ponoszenia kosztów w przypadku oddalenia odwołania w całości. Stosownie do tego przepisu, kosztami postępowania odwoławczego Izba obciążyła Odwołującego1 oraz zasądziła od Odwołującego1 na rzecz Zamawiającego kwotę 17 złotych.

W zakresie postępowania odwoławczego o sygn. akt KIO 5722/25

W piśmie złożonym do akt postępowania odwoławczego 2 lutego 2026 r. Odwołujący2 zmodyfikował żądanie co do sposobu rozstrzygnięcia odwołania w zakresie zmiany treści SWZ w zakresie opisu przedmiotu zamówienia, co potwierdził w trakcie posiedzenia w dniu 3 lutego 2026 r., wskazując na treść żądania, oraz oświadczył, że podtrzymuje odwołanie w tym zakresie.

3 lutego 2026 r. w trakcie posiedzenia Zamawiający oświadczył, że uwzględni zarzuty zawarte w odwołaniu w zakresie w jakim zostały one podtrzymane, zaś Odwołujący2 oświadczył, że cofa odwołanie „w zakresie nieuwzględnionym przez zamawiającego”.

Zgodnie z art. 522 ust. 3 Pzp „W przypadku uwzględnienia przez zamawiającego części zarzutów przedstawionych w odwołaniu i wycofania pozostałych zarzutów przez odwołującego, Izba może umorzyć postępowanie odwoławcze na posiedzeniu niejawnym bez obecności stron oraz uczestników postępowania odwoławczego, którzy przystąpili do postępowania po stronie wykonawcy, pod warunkiem że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca albo wykonawca, który przystąpił po stronie zamawiającego nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia części zarzutów. W takim przypadku zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu w zakresie uwzględnionych zarzutów.”.

Mając na uwadze, że oświadczenia Zamawiającego i Odwołującego2 złożone w trakcie posiedzenia 3 lutego 2026 r., hipoteza normy wynikającej art. 522 ust. 3 Pzp została spełniona - co uzasadniało umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie tego przepisu, o czym orzeczono w punkcie 4. wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego o sygn. akt KIO 5722/25 orzeczono na podstawie art. 557 Pzp oraz § 9 ust. 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 2 lit. b ww. rozporządzenia „w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości, koszty, o których mowa w § 5 pkt 2, znosi się wzajemnie, jeżeli przed otwarciem rozprawy zamawiający uwzględnił w części zarzuty przedstawione w odwołaniu i pozostałe zarzuty zostały przez odwołującego wycofane, a w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił żaden wykonawca albo uczestnik postępowania odwoławczego, który przystąpił po stronie zamawiającego, nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia przez zamawiającego w części zarzutów przedstawionych w odwołaniu - w takim przypadku Izba orzeka o dokonaniu zwrotu odwołującemu z rachunku Urzędu kwoty uiszczonych tytułem wpisu”.

Zgodnie z tymi przepisami w punkcie 5. wyroku Izba nakazała dokonanie zwrotu na rzecz Odwołującego2 kwoty uiszczonych tytułem wpisu od odwołania, a w punkcie 6. wyroku zniósła pomiędzy Odwołującym2 i Zamawiającym uzasadnione koszty postępowania odwoławczego.

Przewodniczący:.....